

Objava o stupanju na snagu Ugovora između Crne Gore i Republike Srbije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima

Objava je objavljena u "Službenom listu CG - Međunarodni ugovori", br. 7/2010 od 30.6.2010. godine.

Na osnovu člana 21 Zakona o zaključivanju i izvršavanju međunarodnih ugovora ("Službeni list CG", br. 77/2008), Ministarstvo inostranih poslova Crne Gore

OBJAVLJUJE

da je Ugovor između Crne Gore i Republike Srbije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, potpisan 29. maja 2009. godine, u Podgorici, objavljen u "Službenom listu CG - Međunarodni ugovori", broj br. 4/09, stupio na snagu 11. juna 2010. godine.

Broj: 09/11-65/137-5

Podgorica, 24. jun 2010.

Ministar inostranih poslova
Milan Roćen, s.r.

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Ugovora između Crne Gore i Republike Srbije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima

Proglašavam **Zakon o potvrđivanju Ugovora između Crne Gore i Republike Srbije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima**, koji je donijela Skupština Crne Gore 24. saziva, na drugoj sjednici drugog redovnog zasijedanja u 2009. godini, dana 14. oktobra 2009. godine.

Broj: 01-2691/2

Podgorica, 19. oktobra 2009. godine

Predsjednik Crne Gore
Filip Vujanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tač. 2 i 17 i člana 91 stav 1 Ustava Crne Gore, Skupština Crne Gore 24. saziva, na drugoj sjednici drugog redovnog zasijedanja u 2009. godini, dana 14. oktobra 2009. godine, donijela je

Zakon o potvrđivanju Ugovora između Crne Gore i Republike Srbije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima

Zakon je objavljen u "Službenom listu CG - Međunarodni ugovori", br. 4/2009 od 20.10.2009. godine.

Član 1

Potvrđuje se Ugovor između Crne Gore i Republike Srbije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, potpisan od strane predstavnika Crne Gore i Republike Srbije u Podgorici, 29. maja 2009. godine, u originalu na crnogorskom i srpskom jeziku.

Član 2

Tekst Ugovora u originalu na crnogorskom jeziku glasi:

UGOVOR IZMEĐU CRNE GORE I REPUBLIKE SRBIJE O PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM I KRIVIČNIM STVARIMA

Crna Gora i Republika Srbija (u daljem tekstu: države ugovornice) u želji za razvijanjem uzajamnog povjerenja i saradnje u oblasti pravne pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, a u cilju efikasnijeg ostvarivanja prava i interesa svojih državljana, kao i unapređenja sveukupnih odnosa i saradnje između dvije države, sporazumjele su se o sljedećem:

PRVO POGLAVLJE

OPŠTE ODREDBE

Pružanje pravne pomoći

Član 1

(1) Države ugovornice će, na zahtjev, pružati jedna drugoj pravnu pomoć u građanskim, krivičnim i upravnim stvarima pod uslovima i na način utvrđen ovim ugovorom.

(2) Pod "građanskim stvarima" u smislu ovog ugovora podrazumijevaju se i privredne i porodične stvari.

(3) Pod „krivičnim stvarima" u smislu ovog ugovora podrazumijevaju se krivična djela, privredni prestupi i prekršaji.

(4) Pod "upravnim stvarima" smatraju se samo upravne stvari predviđene ovim ugovorom.

(5) Pravnu pomoć ukazuju sudovi i drugi organi država ugovornica koji su, po propisima svoje zemlje, nadležni da odlučuju o stvarima iz st. 1 do 4 ovog člana.

Pravna zaštita i slobodan pristup sudovima i drugim organima

Član 2

(1) Državljeni jedne države ugovornice imaju jednaku pravnu zaštitu u postupcima pred sudovima i drugim organima druge države ugovornice kao i njeni državljani.

(2) Državljeni jedne države ugovornice imaju na teritoriji druge države ugovornice slobodan pristup sudovima i drugim organima. Pred ovim organima oni mogu da zastupaju svoje interese, podnose zahtjeve i preduzimaju radnje pod istim uslovima kao i njeni sopstveni državljani.

(3) Odredbe st. 1 i 2 ovog člana primjenjuju se i na pravna lica osnovana u skladu sa zakonima države ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi njihovo sjedište.

(4) Advokati upisani u advokatski imenik u jednoj od država ugovornica, mogu zastupati stranke u postupcima pred sudovima i drugim nadležnim organima druge države ugovornice.

Obim pravne pomoći

Član 3

Pravna pomoć, u smislu ovog ugovora, obuhvata dostavljanje pismena, obavještenja i predmeta, kao i preduzimanje procesnih radnji (saslušanje stranaka, svjedoka, vještaka i drugih lica, zaplenu, odnosno privremeno oduzimanje predmeta, pretresanje, uviđaj, vještačenje i dr.), primjenu određenih mjera (kontrolisane isporuke, angažovanje

prikriivenog islednika i dr.), priznanje i izvršenje sudskih i arbitražnih odluka i ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja.

Organi saradnje

Član 4

(1) Radi pružanja pravne pomoći, prema ovom ugovoru, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica međusobno komuniciraju preko svojih nadležnih organa, i to:

- 1) za Crnu Goru - preko Ministarstva pravde Crne Gore;
- 2) za Republiku Srbiju - preko Ministarstva pravde Republike Srbije.

(2) Kod opštih vidova pružanja pravne pomoći koji se odnose na uručivanje i dostavljanje određenih akata, dokumenata i obavještenja, kao i izvođenje određenih procesnih radnji (saslušanje stranaka, svjedoka, uzimanje nasljedničkih izvjava i dr.), sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica komuniciraju neposredno.

(3) Odredba stava 1. ovog člana ne isključuje komuniciranje diplomatskim, odnosno konzularnim putem, ako za to postoje opravdani razlozi.

(4) U hitnim slučajevima, u krivičnim stvarima, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica mogu komunicirati i preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

(5) U slučajevima iz st. 2 i 4 ovog člana, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica obavezni su da primjerak zamolnice u krivičnim stvarima dostave ministarstvu pravde.

Obaveza sačinjavanja zamolnice

Član 5

(1) Zahtjev za pružanje pravne pomoći prema ovom ugovoru podnosi se u vidu zamolnice.

(2) Zamolnicu podnosi sud ili drugi nadležni organ države ugovornice kojoj je pravna pomoć potrebna (u daljem tekstu: država molilja) i upućuje je nadležnom sudu ili drugom nadležnom organu države ugovornice od koje se traži pravna pomoć (u daljem tekstu: zamoljena država).

Sadržina zamolnice

Član 6

(1) Zamolnica sadrži:

- 1) naziv organa države molilje od koga potiče zamolnica;
- 2) naziv organa kome se zamolnica upućuje, a ukoliko nije poznat njegov tačan naziv, oznaku „nadležni organ“, uz naziv zamoljene države;
- 3) ime i prezime, podatke o rođenju, prebivalište ili boravište, zanimanje i državljanstvo, odnosno naziv i sjedište stranaka i njihovo svojstvo u postupku;
- 4) ime, prezime i adresu pravnih zastupnika stranaka, ako ih imaju;
- 5) oznaku spisa i sažet opis slučaja za koji se traži pravna pomoć, a u krivičnim stvarima i zakonski naziv krivičnog djela i tekst odredaba krivičnog zakona;
- 6) opis radnje pravne pomoći koja se traži, razlog za podnošenje zamolnice, a, po potrebi, i pitanja koja se imaju postaviti licu čije se saslušanje traži;
- 7) naziv akta i adresu lica kome treba izvršiti dostavljanje;
- 8) druge elemente predviđene ovim ugovorom za pojedine vidove pravne pomoći.

(2) Zamolnica i drugi akti koje u njenom prilogu dostavljaju sudovi i drugi organi država ugovornica moraju biti potpisani i snabdjeveni pečatom suda ili drugog organa od koga potiču.

(3) Zamoljena država može tražiti dodatna obavještenja i akte koji su joj potrebni za izvršenje zamolnice.

Jezik

Član 7

(1) Zamolnica i akti koje treba dostaviti uz zamolnicu saglasno odredbama ovog ugovora sastavljaju se na službenom jeziku države molilje.

(2) Odgovori na zamolnice dostavljaju se na jeziku zamoljene države.

(3) Akti koje treba uručiti licima u zamoljenoj državi dostavljaju se na službenom jeziku države molilje.

Način pružanja pravne pomoći

Član 8

(1) Postupanje po zamolnicama vrši se bez odlaganja, po propisima zamoljene države.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, zamoljeni organ će, na zahtjev suda ili drugog organa od koga potiče zamolnica, moći da postupi na način koji je posebno označen u zamolnici, ako to nije u suprotnosti sa javnim poretkom zamoljene države.

Ustupanje zamolnice nadležnom organu

Član 9

(1) Ako sud ili drugi nadležni organ kome je zamolnica upućena nije nadležan za postupanje, zamolnicu će bez odlaganja ustupiti nadležnom sudu ili drugom nadležnom organu na teritoriji zamoljene države, o čemu će obavijestiti organ koji mu je zamolnicu dostavio.

(2) Zamoljeni organ će preduzeti potrebne mjere za utvrđivanje prave adrese, ako se lice kome treba izvršiti dostavljanje ne može pronaći na adresi označenoj u zamolnici.

Nemogućnost udovoljenja zamolnici

Član 10

Ako zamoljeni organ nije mogao da udovolji zamolnici, odmah će o tome obavijestiti organ države molilje i vratiće dostavljena akta uz navođenje razloga zbog kojih nije mogao da postupi po zamolnici.

Dokazivanje dostavljanja

Član 11

Dostavljanje akata se dokazuje potvrdom o dostavljanju koja se sastavlja po propisima zamoljene države. U potvrdi o dostavljanju mora biti naznačeno mjesto i datum prijema i potpis primaoca ili označen drugačiji način dostavljanja.

Odbijanje pravne pomoći

Član 12

(1) Zamoljena država će odbiti da ukaže pravnu pomoć ako nijesu ispunjeni uslovi za pružanje pravne pomoći predviđeni ovim ugovorom.

(2) Zamoljena država može odbiti ukazivanje pravne pomoći ako smatra da bi udovoljenje zamolnici ugrozilo njen suverenitet ili bezbjednost ili bi bilo u suprotnosti sa njenim pravnim poretkom.

Troškovi ukazivanja pravne pomoći

Član 13

(1) Svaka država ugovornica snosi troškove ukazivanja pravne pomoći koji su nastali na njenoj teritoriji, ako ovim ugovorom nije drugačije određeno.

(2) Države ugovornice neće zahtijevati naknadu troškova za izvršene radnje po zamolnicama, **osim nagrade za izvršeno vještačenje** i druge troškove nastale povodom vještačenja, kao i troškove privremenog upućivanja lica lišenog slobode u zamoljenoj državi, radi ispitivanja u svojstvu svjedoka ili vještaka, na teritoriju države molilje.

(3) Vještačenje se može usloviti prethodnim polaganjem predujma kod zamoljenog suda, ako troškove vještačenja snosi stranka.

(4) Svjedoku ili vještaku koji se odazove pozivu suda države molilje pripada pravo na naknadu putnih troškova i troškova boravka, saglasno propisima države molilje.

(5) U pozivu će se navesti koje naknade pripadaju licima iz stava 4 ovog člana, a na njihov zahtjev daće im se predujam za pokriće troškova.

Zaštita svjedoka i vještaka

Član 14

(1) Svjedok ili vještak koji se pojavljuje pred sudskim organima države molilje na osnovu poziva koji mu je dostavljen od strane sudskog organa zamoljene države ne može, bez obzira na njegovo državljanstvo, biti podvrgnut sudskom gonjenju, pritvoren zbog djela koje je predmet sudskog postupka u kome je traženo njegovo prisustvo ili za djelo koje je počinio prije nego što je napustio teritoriju države molilje, niti upućen da izdržava kaznu na osnovu neke ranije donesene sudske odluke.

(2) Odredba stava 1 ovog člana ne primjenjuje se ako svjedok ili vještak, iako je za to imao mogućnosti, nije napustio teritoriju države molilje u roku od 15 dana pošto mu je saopšteno da njegovo prisustvo više nije potrebno ili se u nju vrati pošto je napustio. U ovaj rok ne uračunava se vrijeme u kome svjedok ili vještak iz objektivnih razloga nije mogao da napusti teritoriju države molilje.

Obavještenje o propisima

Član 15

Ministarstvo pravde Crne Gore i Ministarstvo pravde Republike Srbije dostavljajuće, na zahtjev, jedno drugom tekst propisa koji važe ili su važili na teritoriji njihove države, a po potrebi i obavještenja o određenim pravnim pitanjima u vezi sa materijom koja je predmet ovog ugovora.

DRUGO POGLAVLJE

PРАВНА ПОМОЋ У ГРАЂАНСКИМ СТВАРИМА

1. Oslobođenje od davanja obezbjeđenja parničnih troškova i oslobođenje od plaćanja troškova sudskog postupka

Član 16

(1) Od državljanina jedne države ugovornice koji učestvuje u postupku pred sudom druge države ugovornice kao tužilac ili umješač, **nije dozvoljeno zahtijevati polaganje predujma za obezbjeđenje parničnih troškova samo zato što je strani državljanin i na teritoriji te države nema prebivalište.**

(2) Predujam taksa i troškova postupka koje snosi stranka, može se zahtijevati od državljanina druge države ugovornice pod istim uslovima i u istom obimu kao i od sopstvenih državljana.

(3) Odredbe st. 1 i 2 ovog člana shodno se primjenjuju i na pravna lica.

Član 17

(1) Državljanin jedne države ugovornice kada se pojavljuje pred sudovima druge države ugovornice **imaju pravo na oslobođenje od plaćanja sudskih taksa i troškova, kao i na besplatnu pravnu pomoć** u toku postupka pod istim uslovima i u istom obimu **kao i njeni sopstveni državljani.**

(2) Molbu u smislu stava 1 ovog člana stranka može podnijeti neposredno nadležnom sudu druge države ugovornice ili sudu države ugovornice čiji je državljanin, ako na njenoj teritoriji ima prebivalište ili boravište. Sud države ugovornice čija je stranka državljanin dostaviće molbu nadležnom sudu druge države ugovornice na način predviđen članom 4 ovog ugovora.

Član 18

(1) Uvjerenje o imovnom stanju na osnovu kojeg se priznaju olakšice iz člana 17 stav 1 ovog ugovora, izdaje nadležni organ one države ugovornice na čijoj teritoriji molilac ima prebivalište ili boravište.

(2) Ako molilac ima prebivalište ili boravište na teritoriji treće države, ovo uvjerenje na teritoriji treće države može izdati nadležno diplomatsko-konzularno predstavništvo države ugovornice čiji je on državljanin.

(3) Sud koji odlučuje o zahtjevu za ostvarivanje prava na oslobođenje od plaćanja troškova sudskog postupka iz člana 17 stav 1 ovog ugovora, može, po potrebi, tražiti dodatna obavještenja od organa države ugovornice čiji je molilac državljanin.

2. Postupanje po zamolnicama u građanskim stvarima

Član 19

(1) Sudovi kojima su upućene zamolnice izvršice ih što je moguće prije i primijeniti, po potrebi, ista prinudna sredstva kao i prilikom izvršenja zamolnica između domaćih sudova. Prinudna sredstva neće se primjenjivati ako se radi o ličnom dolasku stranaka.

(2) Sud ili drugi organ od koga potiče zamolnica biće na svoj zahtjev blagovremeno obaviješten o vremenu i mjestu izvršenja tražene radnje kako bi eventualno zainteresovana stranka mogla tome da prisustvuje. Sudovi mogu vršiti ovo obavještenje neposredno.

Član 20

(1) Države ugovornice pružace jedna drugoj pomoć u utvrđivanju adrese lica koja se nalaze na njihovoj teritoriji, ako se to traži radi ostvarivanja prava njihovih državljana u postupku pred organima nadležnim za odlučivanje u građanskim stvarima u smislu ovog ugovora i ako se u tu svrhu pruže odgovarajući podaci.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana upućuje se organu druge države ugovornice na način predviđen članom 4 ovog ugovora.

3. Isprave

Oslobođenje od legalizacije

Član 21

(1) Javne isprave koje je sastavio ili izdao sud ili drugi nadležni organ jedne države ugovornice i koje su snabdjevene potpisom i službenim pečatom nije potrebno dalje ovjeravati radi upotrebe pred organima druge države ugovornice. Isto tako, nije potrebna ni dalja ovjera privatnih isprava ako je ove ovjerio sud ili drugi nadležni organ.

(2) Odredba stava 1 ovog člana odnosi se i na prepise javnih i privatnih isprava koje je ovjerio sud ili drugi nadležni organ.

Dokazna snaga javnih isprava

Član 22

Javne isprave izdate od nadležnih organa jedne države ugovornice imaju pred organima druge države ugovornice istu dokaznu snagu kao i domaće javne isprave.

Dostavljanje isprava o ličnom statusu

Član 23

(1) Nadležni organi država ugovornica dostavljace jedni drugima izvode iz matičnih knjiga kao i pravnosnažne sudske odluke koje se odnose na lična stanja državljana druge države ugovornice.

(2) Isprave i sudske odluke iz stava 1 ovog člana dostavljaju se, bez taksa i troškova, nadležnom organu druge države ugovornice.

(3) Izvodi iz matičnih knjiga umrlih dostavljace se odmah, a ostali izvodi i sudske odluke krajem svakog tromjesečja.

4. Zaostavštine

Član 24

(1) **Državljeni jedne države ugovornice mogu na teritoriji druge države ugovornice sticati imovinska prava na osnovu zakonskog ili testamentarnog nasljeđivanja pod istim uslovima i u istom obimu kao i državljani te strane ugovornice.**

(2) Državljeni jedne države ugovornice mogu izjavom posljednje volje raspolagati svojom imovinom koja se nalazi na teritoriji druge države ugovornice.

Član 25

(1) Ako je prema mjerodavnom pravu koje se primjenjuje na raspravljanje zaostavštine iz člana 24 ovog ugovora nasljednik država, pokretna imovina pripada državi ugovornici čiji je državljanin bio ostavilac u vrijeme smrti, a nepokretna imovina državi ugovornici na čijoj se teritoriji ova imovina nalazi.

(2) Ako je ostavilac u vrijeme smrti imao dvojno državljanstvo država ugovornica, nasljednik pokretnih stvari je ona država u kojoj je ostavilac imao prebivalište u vrijeme smrti.

5. Priznanje i izvršenje sudskih i arbitražnih odluka

Sudske odluke

Član 26

(1) Država ugovornica **priznaće i izvršiće na svojoj teritoriji**, pod uslovima utvrđenim ovim ugovorom, sljedeće sudske odluke donijete na teritoriji druge države ugovornice:

1) sudske odluke u građanskim stvarima,

2) sudske odluke u krivičnim stvarima, u dijelu kojim je odlučeno o imovinsko-pravnim zahtjevima.

(2) Sudskom odlukom u smislu stava 1 ovog člana smatra se i poravnanje zaključeno pred sudom, kao i odluka drugog organa koja je u državi u kojoj je donijeta izjednačena sa sudskom odlukom, odnosno sudskim poravnanjem, ako se njom regulišu odnosi u statusnim, porodičnim i imovinsko-pravnim odnosima sa međunarodnim elementom.

Uslovi za priznanje i izvršenje

Član 27

(1) Sudske odluke iz člana 26 ovog ugovora priznaju se i izvršavaju ako su ispunjeni sljedeći uslovi:

1) da je **odluka pravnosnažna i izvršna** po zakonu države ugovornice na čijoj je teritoriji donesena;

2) da po zakonu države ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži, donošenje odluke u toj pravnoj stvari **nije u isključivoj nadležnosti domaće suda ili drugog organa;**

3) da je **stranka koja nije učestvovala** u postupku i protiv koje je sudska odluka donesena **bila uredno i blagovremeno pozvana da učestvuje u postupku**, odnosno u slučaju procesne nesposobnosti bila pravilno zastupana, prema zakonu države ugovornice na čijoj je teritoriji odluka donesena;

4) da između istih stranaka u **istoj stvari** na teritoriji države ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži **nije od suda ranije već donesena pravnosnažna odluka ili priznata neka druga strana sudska odluka;**

5) **da između istih stranaka u istoj stvari nije ranije pokrenut postupak** odnosno započeta parnica pred sudom one države ugovornice u kojoj se traži priznanje odnosno izvršenje;

6) da priznanje odnosno izvršenje odluke nije u suprotnosti sa javnim poretkom države ugovornice u kojoj se priznanje odnosno izvršenje traži.

Član 28

(1) **Sudske odluke jedne države ugovornice donijete u bračnim sporovima i u sporovima radi utvrđivanja i osporavanja očinstva ili materinstva, odnosno odluke koje se odnose na lična stanja (status)** sopstvenih državljana ili državljana druge države ugovornice, **priznaće se i bez preispitivanja** od strane suda uslova predviđenih u **članu 27** ovog Ugovora, pod uslovom da nijesu u suprotnosti sa propisima koji se primjenjuju u ovim stvarima na teritoriji države u kojoj se traži priznanje.

(2) Sudske odluke jedne države ugovornice, koje se tiču ličnog statusa državljana treće države, priznaće se na teritoriji druge države ugovornice samo ako ispunjavaju uslove za priznanje u državi čiji su državljeni u pitanju.

Arbitražne odluke

Član 29

(1) Država ugovornica priznaće i izvršiće na svojoj teritoriji odluke arbitražnih sudova, kao i pred njima sklopljena poravnanja u privrednim stvarima (u daljem tekstu: arbitražne odluke) donesene na teritoriji druge države ugovornice.

(2) Na priznanje i izvršenje odluke iz stava 1 ovog člana shodno se primenjuju odredbe člana 27 ovog ugovora.

(3) Priznanje i izvršenje odluke iz stava 1 ovog člana odbiće se ako nijesu ispunjeni uslovi iz stava 2 ovog člana i ako se utvrdi:

1) da arbitražna odluka nije zasnovana na pismenom sporazumu o nadležnosti arbitražnog suda koji je donio odluku (u daljem tekstu: ugovor o arbitraži);

2) da ugovor o arbitraži nije punovažan po zakonu kome su ga stranke podvrgle, kao i zakonu države ugovornice u kojoj se traži priznanje, odnosno izvršenje;

3) da sastav arbitražnog suda ili arbitražni postupak nijesu bili u skladu sa ugovorom o arbitraži;

4) da je arbitražni sud prekoračio granice svog ovlašćenja određene ugovorom o arbitraži;

5) da je arbitražnu odluku poništio ili obustavio nadležni organ države ugovornice u kojoj je odluka donesena.

(4) Ako je arbitražni sud prekoračio ovlašćenja iz ugovora o arbitraži, arbitražna odluka će se, ako su ispunjeni ostali uslovi i ako je to moguće, priznati i izvršiti u onom dijelu za koji je sud bio ovlašćen.

Zahtjev za priznanje i izvršenje

Član 30

(1) **Zahtjev za priznanje i izvršenje sudske i arbitražne odluke zainteresovana stranka podnosi nadležnom sudu države ugovornice u kojoj se traži priznanje i izvršenje ili nadležnom sudu države ugovornice gdje je odluka donijeta, koji će zahtjev dostaviti na način predviđen članom 4 ovog ugovora.**

(2) Zahtjev za priznanje i izvršenje može podnijeti svako ko ima pravni interes za priznanje i izvršenje.

(3) Uz zahtjev za priznanje i izvršenje sudske odluke prilažu se:

1) **original ili ovjereni prepis sudske odluke** ili poravnanja **sa potvrdom** da je odluka **pravnosnažna i izvršna**, ako to ne proizilazi iz odluke;

2) **potvrda da je stranka koja nije učestvovala u postupku** i protiv koje je odluka donijeta bila uredno i **blagovremeno pozvana da učestvuje u postupku**, odnosno da je **procesno nesposobna** stranka bila **pravilno zastupana** u skladu sa zakonom države ugovornice čiji je organ donio odluku.

(4) **Uz zahtjev** za priznanje i izvršenje arbitražne odluke prilažu se:

1) original ili ovjereni prepis odluke arbitražnog suda ili poravnanja koje je pred njim zaključeno;

2) original ili ovjereni prepis sporazuma o nadležnosti arbitražnog suda.

Postupak priznanja i izvršenja

Član 31

(1) Postupak priznanja i izvršenja odluke sprovodi se po zakonu države ugovornice na čijoj teritoriji se traži priznanje i izvršenje

(2) Sud koji odlučuje o zahtjevu za priznanje i izvršenje odluke ograničiće se samo na utvrđivanje postojanja uslova predviđenih u čl. 27 do 30 ovog ugovora.

Član 32

Primjena odredbi koje se odnose na izvršenje sudskih ili arbitražnih odluka ne može biti u suprotnosti sa propisima država ugovornica koji se odnose na transfer novca i iznošenje drugih stvari dobijenih izvršenjem.

TREĆE POGLAVLJE

PRAVNA POMOĆ U KRIVIČNIM STVARIMA

Opšti vidovi pravne pomoći

Član 33

(1) Opšti vidovi pravne pomoći obuhvataju:

1) izvršenje procesnih radnji, kao što su pozivanje i dostavljanje pismena, saslušanje okrivljenog, ispitivanje svjedoka i vještaka, uviđaj, pretres prostorija i lica, privremeno oduzimanje predmeta;

2) primjenu mjera, kao što su nadzor i snimanje telefonskih i drugih razgovora ili komunikacija i optička snimanja lica, kontrolisana isporuka, pružanje simulovanih poslovnih usluga, sklapanje simulovanih pravnih poslova, angažovanje prikrivenog isljednika, računarsko pretraživanje i obrada podataka;

3) razmjenu obavještenja i dostavljanje pismena i predmeta koji su u vezi sa krivičnim postupkom u državi molilji, dostavljanje podataka bez zamolnice, korišćenje audio i video-konferencijske veze, formiranje zajedničkih istražnih timova;

4) privremenu predaju lica lišenog slobode radi ispitivanja pred nadležnim organom države molilje.

(2) Uz zamolnicu za pretres lica ili prostorija ili zaplenu, odnosno privremeno oduzimanje predmeta, prilaže se jedan primjerak ili ovjeren prepis odluke organa koji moli ovu radnju.

(3) Predmete i izvornike akata i pismena koji su dostavljeni radi izvršenja zamolnice, strana molilja vratiće što prije zamoljenoj državi, ukoliko ih se ona ne odrekne.

Pozivi

Član 34

U pozivu okrivljenom, svjedoku, vještaku ili drugom učesniku u postupku koji se poziva iz zamoljene države, ne smije biti zapriječena prinudna mjera u slučaju da se pozivu ne odazove. Ako se pozvani ne odazove pozivu, za to mu ne smije biti izrečena sankcija.

Privremena predaja lica lišenog slobode

Član 35

(1) Ukoliko država ugovornica koja sprovodi krivični postupak, pozove, radi ispitivanja, odnosno saslušanja, u svojstvu svjedoka ili vještaka, lice koje je lišeno slobode u drugoj državi ugovornici, ono može biti privremeno predato državi molilji.

(2) Država molilja dužna je da privremeno predato lice vrati u roku koji odredi zamoljena država.

(3) Privremena predaja će se odbiti:

1) ako se lice lišeno slobode ne saglasi sa privremenom predajom;

2) ako bi usljed privremene predaje moglo doći do produženja njegovog lišenja slobode;

3) ako po mišljenju zamoljene države, postoje drugi važni razlozi protiv njegove privremene predaje državi molilji.

(4) Privremena predaja se može odložiti ako je prisustvo lica lišenog slobode potrebno u krivičnom postupku koji se vodi na teritoriji zamoljene države.

(5) Ako zamoljena država udovolji zamolnici, država molilja je dužna da lice lišeno slobode drži u pritvoru za vrijeme njegovog boravka na njenoj teritoriji i da ga, po preduzetoj radnji pravne pomoći, odmah vrati zamoljenoj državi ukoliko ona ne zahtijeva da bude pušteno na slobodu. Predato lice uživa zaštitu predviđenu u članu 14 ovog ugovora.

(6) Ako treća država treba da preda jednoj od država ugovornica lice lišeno slobode, preko teritorije druge države ugovornice, druga država ugovornica će, u skladu sa odredbama ovog ugovora, odobriti tranzit lica lišenog slobode, ako ono nije državljanin te države ugovornice.

(7) U slučaju iz stava 6 ovog člana predato lice mora biti u pritvoru na teritoriji zamoljene države za tranzit, ukoliko država od koje je zatražena predaja ne zahtijeva da ono bude pušteno na slobodu.

Zaštita lične slobode

Član 36

(1) Lice koje je pozvano da se pojavi pred sudom države molilje, da bi krivično odgovaralo za djelo koje mu se stavlja na teret, ne smije, nezavisno od državljanstva, na njenoj teritoriji biti gonjeno ili pritvoreno niti mu se na bilo koji način smije oduzeti ili ograničiti sloboda za djela i osude koje nijesu navedene u pozivu, a potiču iz vremena prije njegovog odlaska iz države molilje.

(2) Krivično gonjenje, lišenje slobode ili bilo kakvo drugo ograničenje lične slobode dozvoljeno je ako se pozvani, nakon što njegova prisutnost po izjavi suda više nije potrebna, zadrži više od 15 dana na teritoriji države molilje iako je mogao napustiti ili ako se nakon napuštanja teritorije države molilje dobrovoljno vrati na njenu teritoriju.

Prisustvo radnjama pravne pomoći

Član 37

(1) Na izričitu molbu države molilje, zamoljena država obavijestice je o mjestu i vremenu izvršenja zamolnice.

(2) Predstavnici zainteresovanih pravosudnih organa i lica koja učestvuju u krivičnom postupku, kao i njihovi pravni zastupnici, mogu prisustvovati prilikom preduzimanja radnje pravne pomoći, uz saglasnost nadležnog pravosudnog organa zamoljene države, koji je obavezan da o tome prethodno pribavi mišljenje ministarstva pravde. Ova lica uživaju zaštitu predviđenu u članu 14 ugovora.

Zajednički istražni timovi

Član 38

Ako to opravdavaju okolnosti slučaja, sporazumom nadležnih organa država ugovornica, mogu se formirati zajednički istražni timovi.

Obavještenja iz kaznene evidencije

Član 39

(1) Države ugovornice obavještavaju jedna drugu o svim osudama državljana druge države ugovornice odnosno lica koja su rođena na teritoriji druge države ugovornice. Obavještenja o osudama države ugovornice dostavljaju preko organa iz člana 4 stav 1 ovog ugovora.

(2) Državni organ nadležan za vođenje kaznene evidencije jedne države ugovornice, na neposredni zahtjev pravosudnog organa druge države ugovornice, pred kojim se vodi krivični postupak, dostaviće izvod iz kaznene evidencije.

Član 40

Nadležni pravosudni organi država ugovornica, na molbu, dostavljaju jedni drugima podatke o licima koja su državljani druge države ugovornice, a koja se nalaze pod istragom ili protiv kojih je pokrenut krivični postupak na teritoriji druge države ugovornice.

Dostavljanje podataka bez zamolnice

Član 41

(1) Države ugovornice mogu i bez prethodno upućene zamolnice, dostavljati jedna drugoj podatke o krivičnim djelima i učiniocima do kojih su došle, ukoliko smatraju da bi ti podaci mogli biti od koristi za pokretanje ili vođenje krivičnog postupka ili bi mogli dovesti do upućivanja zamolnice shodno odredbama ovog ugovora.

(2) Dostavljanje podataka iz stava 1 ovog člana vrši se samo u slučaju da to ne ometa vođenje krivičnog postupka pred domaćim pravosudnim organima.

Odlaganje pružanja pravne pomoći

Član 42

(1) Zamoljena država može da odloži pružanje pravne pomoći iz člana 33 ovog ugovora ukoliko je to neophodno radi nesmetanog vođenja krivičnog postupka koji je u toku pred domaćim pravosudnim organima, a koji je u vezi sa dostavljenom zamolnicom.

(2) Zamoljena država će obavijetiti državu molilju o razlozima za odlaganje pružanja pravne pomoći iz stava 1 ovog člana.

Odbijanje pravne pomoći

Član 43

Države ugovornice odbiće pravnu pomoć:

1) ako djelo, koje je navedeno u zamolnici, po pravu zamoljene države nije krivično djelo;

2) ako je zamolnica u vezi sa djelom, koje je po mišljenju zamoljene države, političke ili vojne prirode.

Ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja

Član 44

(1) Ako je državljaniin jedne države ugovornice ili lice koje na njoj teritoriji ima prebivalište učinilo krivično djelo na teritoriji druge države ugovornice, koje je predviđeno kao krivično djelo u objema državama ugovornicama, država ugovornica u kojoj je djelo učinjeno može zamoliti drugu državu ugovornicu da preuzme krivično gonjenje.

(2) Nadležni organi zamoljene države sprovode krivični postupak u skladu sa propisima te države.

Član 45

(1) U zamolnici za preuzimanje krivičnog gonjenja mora biti opisano činjenično stanje i moraju biti navedeni što potpuniji podaci o okrivljenom, njegovom državljanstvu i prebivalištu ili boravištu.

(2) Uz zamolnicu se prilažu:

1) spisi u izvorniku ili ovjerenom prepisu;

2) dokaz o državljanstvu, prebivalištu, odnosno boravištu lica za koje se moli preuzimanje krivičnog gonjenja;

3) izvod odredaba iz krivičnog zakona koje se u toj krivičnoj stvari primjenjuju u državi molilji;

4) izjave oštećenih.

(3) Izjava oštećenog lica koja je potrebna za pokretanje krivičnog postupka u državi molilji ima pravno dejstvo i u zamoljenoj državi.

(4) Zamoljena država obavještava državu molilju da li je preuzela krivično gonjenje. Ako zamoljena država ne prihvati zamolnicu za preuzimanje krivičnog gonjenja, odmah će obavijetiti državu molilju i vratiti joj spise koji su dostavljeni uz zamolnicu.

Član 46

Pravosudni organi države molije privremeno se odriču mjera gonjenja za djela navedena u zamolnici za preuzimanje krivičnog gonjenja. Od takvih mjera se u svakom slučaju odustaje:

1) ako je nadležni sud ili nadležni organ zamoljene države ugovornice konačno obustavio krivični postupak zbog nedostatka dokaza ili zato što učinjeno djelo nije krivično djelo;

2) ako je okrivljeni u zamoljenoj državi ugovornici pravnosnažno oslobođen;

3) ako je odluka suda koja je donesena u zamoljenoj državi ugovornici već izvršena ili izvršenju nema mjesta po zakonu ili zbog akta o pomilovanju ili amnestiji, ili je prema pravu zamoljene države nastupila zastarjelost.

Član 47

Zamoljena država ugovornica obavještava državu molilju o ishodu krivičnog postupka u vezi sa zamolnicom za preuzimanje krivičnog gonjenja i radi toga dostavlja pravnosnažnu odluku u izvorniku ili ovjerenom prepisu.

ČETVRTO POGLAVLJE ZAVRŠNE ODREDBE

Član 48

Sporna pitanja u vezi sa primjenom ovog ugovora države ugovornice će rješavati diplomatskim putem.

Član 49

(1) Ovaj ugovor podliježe potvrđivanju.

(2) Ugovor stupa na snagu danom prijema posljednje note kojima se države ugovornice uzajamno obavještavaju o sprovedenom postupku potvrđivanja u skladu sa njihovim zakonodavstvom.

(3) Ugovor se zaključuje na neodređeno vrijeme. Svaka država ugovornica može Ugovor otkazati pismeno diplomatskim putem, i u tom slučaju Ugovor prestaje da važi nakon isteka šest mjeseci od dana prijema obavještenja o otkazivanju.

(4) Ugovor će se privremeno primjenjivati od dana potpisivanja. Privremena primjena ugovora prestaje danom stupanja na snagu ugovora ili 30 dana nakon prijema obavještenja jedne od država ugovornica kojom obavještava drugu državu ugovornicu o svojoj namjeri da ne postane članica ovog ugovora.

Ovaj ugovor sačinjen je u Podgorici, dana 29. maja 2009. godine, u dva originalna primjerka, svaki na crnogorskom i srpskom jeziku, s tim da su oba teksta podjednako vjerodostojna.

**ZA CRNU GORU
MINISTAR PRAVDE
Miraš Radović, s.r.**

**ZA REPUBLIKU SRBIJU
MINISTAR PRAVDE
Snežana Malović, s.r.**

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore - Međunarodni ugovori".

SU-SK Broj 01-704/5

Podgorica, 14. oktobra 2009. godine

Skupština Crne Gore 24. saziva

**PREDSJEDNIK
Ranko Krivokapić, s.r.**